

Miljøstyrelsen
Jord og Affald
Strandgade 29
1401 København K
erhverv@mst.dk

10. oktober 2012

Høring over 12 bekendtgørelser vedrørende miljøregulering af virksomheder og husdyrbrug (IED-implementering)

GenvindingsIndustrien (GI) har modtaget ovenstående høringer, der giver anledning til følgende bemærkninger.

Af de 12 bekendtgørelser, som er sendt i høring har vi bemærkninger til:
Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen) og bekendtgørelse om tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug og lov om forurennet jord (miljøtilsynsbekendtgørelsen).

Bemærkninger til Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (Godkendelsesbekendtgørelsen).

Det er anden gang i år at godkendelsesbekendtgørelsen sendes i høring. Ved den seneste høring, i april 2012, fremgik det af høringsbrevet at godkendelsesbekendtgørelsen og de 9 ændringer der er sket siden 2006 nu ville blive sammenskrevet til en bekendtgørelse. Vi kvitterede for denne sammenskrivning men fandt en bekendtgørelse på 241 sider helt uacceptabel. I denne høring er godkendelsesbekendtgørelsen nu på 47 sider og det er et stort skridt i den rigtige retning men langt fra godt nok.

Der er stadig en række problemstillinger, der ikke blev løst ved den seneste høring af bekendtgørelsen og de foreslåede ændringer i denne høring tilføjer blot flere problemstillinger. Det virker som om det arbejde der pågår i miljøstyrelsen ikke er helt koordineret og ikke er i overensstemmelse med anbefalingerne i rapporten fra virksomhedsudvalg II, hvor der gives udtryk for, at miljølovgivningen trænger til en gennemgribende forenkling. Vores kommentarer kan derfor umiddelbart opdeles i 4 overskrifter:

1. Oplysningskrav ved ansøgning
2. Ensretning af vilkår
3. Ændrede listepunkter – sammenhæng med indberetninger
4. Basistilstandsrapport.

Ad. 1. Oplysningskrav ved ansøgning.

Det fremgår af godkendelsesbekendtgørelsens § 1, at bekendtgørelsen fastsætter regler om godkendelsesordningen i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 for listevirksomhed. Men ønsker man som virksomhed at forstå reglerne for at ansøge om godkendelse, rammer man allerede inden ansøgningsprocessen opstart, en mur af regler, som kræver indgående kendskab til en meget kompleks miljølovgivning.

Først skal man finde ud af hvilken type af virksomhed man er og så vælge en af de mange ansøgnings-metoder (§ 8). Desuden skal man også vide at der, afhængig af virksomhedstype, stilles andre oplysningskrav i andre bekendtgørelser, uden at der i godkendelsesbekendtgørelsen refereres til disse. F.eks. godkendelse af husdyrbrug og godkendelse af affaldsforbrændingsanlæg.

Når virksomheden efter at have fundet frem til hvilken type den er, skal ansøgningen om godkendelse ske efter en af følgende metoder (jf. § 8):

1: Hvis ansøgningen vedrører en bilag 1-virksomhed, skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der fremgår af bilag 3.

2: Hvis ansøgningen vedrører en bilag 2-virksomhed, der er omfattet af bekendtgørelsen om standardvilkår, skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der fremgår af det eller de relevante afsnit i bekendtgørelsen om standardvilkår.

3: Hvis ansøgningen vedrører bilag 2-virksomhed, der ikke er omfattet af bekendtgørelsen om standardvilkår, skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der fremgår af bilag 4.

Stk. 5. Hvis ansøgningen vedrører en virksomhed med aktiviteter, der er omfattet af listerne i både

bilag 1 og bilag 2, indsendes en samlet ansøgning for hele virksomheden ledsaget af de i bilag 3 angivne oplysninger. Hvis det er teknisk og forureningsmæssigt muligt at adskille aktiviteterne, kan ansøgeren, for så vidt angår de aktiviteter, der er omfattet af bekendtgørelsen om standardvilkår, vælge kun at indsende de oplysninger, der fremgår af denne.

4: Hvis ansøgningen vedrører en bilag 2-virksomhed, hvor en del af aktiviteterne er omfattet af bekendtgørelsen om standardvilkår, og hvor en del af de samlede aktiviteter på virksomheden er omfattet af bilag 2, indsendes en samlet ansøgning for hele virksomheden ledsaget af de i bilag 4 angivne oplysninger. Hvis det er teknisk og forureningsmæssigt muligt at adskille aktiviteterne, skal ansøgeren indsende de oplysninger, der fremgår af bekendtgørelsen om standardvilkår, for den del af virksomheden, der er omfattet af bekendtgørelsen om standardvilkår.

5: Hvis en ansøgning samtidig omfatter planlagte udvidelser eller ændringer, jf. lovens § 36, skal ansøgningen tillige indeholde oplysninger, der beskriver disse, jf. stk. 2-6.

6: I det omfang, det er nødvendigt af hensyn til afgørelsen, kan godkendelsesmyndigheden kræve yderligere oplysninger fra en listevirksomhed ud over de, der er krævet i bilag 3 og 4 samt i bekendtgørelsen om standardvilkår.

Vi vil gerne stille spørgsmålstegn ved den miljømæssige effekt af at have et ansøgningssystem, der gør det helt unødigt kompliceret at finde frem til, hvilke oplysningskrav en ansøgning om miljøgodkendelse eller udvidelse skal indeholde. Der burde kun være ét ansøgningsskema med enslydende oplysningskrav som alle virksomheder skal benytte. Der behandles trods alt kun ca. 525 ansøgninger om miljøgodkendelse, udvidelser og revurdering om året.

Det er et helt unødvendigt, at en virksomhed skal bruge ressourcer på et kompliceret ansøgningssystem frem for blot at indsende en ansøgning til godkendelsesmyndigheden.

Især fordi det ikke er virksomheden men godkendelsesmyndigheden der har ansvaret for at vurdere, hvilken type virksomhed der er tale om.

I arbejdsgruppen "PDE – digital ansøgning om miljøgodkendelse" kom man frem til, at den "normale" procedure er, at virksomheden oftest kontakter myndigheden, inden ansøgningen afsendes og dialogen startes op. Samtidig fandt vi også frem til, at "den perfekte ansøgning", som fra starten indeholder alle de oplysningskrav der kræves i dag ikke eksisterer.

Godkendelsesmyndigheden er derfor altid er nødsaget til at bede om supplerende oplysninger, hvilket der allerede findes hjemmel til jf. § 8, stk. 6.

Vi vil derfor opfordre Miljøstyrelsen til at udarbejde et ansøgningsskema, med oplysningskrav, der kan benyttes af alle virksomheder, uanset hvilke type virksomhed man er. Dels fordi relevante og klart formulerede oplysningskrav vil medføre en enklere administration for både virksomheder og myndigheder. Og dels fordi de ensartede oplysningskrav, samtidig vil kunne anvendes i forbindelse med PDE – "digital ansøgning om miljøgodkendelse" og også her medføre administrative lettelser. En gennemgang af oplysningskravene er også anbefalet i rapporten fra virksomhedsudvalg II.

Ad 2. Ensretning af vilkår

Ved den seneste høring i april 2012, fremgik det af høringsbrevet, at ændringsforslaget ville indeholde en gennemskrivning af bilag 5 i bekendtgørelsen (branchebilag med standardvilkår), for at ensarte opbygning og formulering af standardvilkårene på tværs af brancherne. Dette blev ikke gennemført ved den seneste høring og nu er arbejdet med at ensarte opbygningen og formulering af standardvilkårene på tværs af brancherne sat i stå, fordi standardvilkårene nu skal udskilles i en særskilt bekendtgørelse.

Vi er ikke tilfredse med, at arbejdet med at opdatere standardvilkårene er sat i stå. Dels fordi det har konsekvens for de virksomheder, der er omfattet af standardvilkår, fordi det ikke kan sikres, at ensartede aktiviteter på tværs af brancher med standardvilkår reguleres ens. Men også fordi det har betydning for de virksomheder, der ikke er omfattet af standardvilkår.

Standardvilkårene fungerer allerede i dag som en "vilkårsbank", hvor myndighederne kan hente inspiration til udarbejdelse af miljøgodkendelser til virksomheder, der ikke er omfattet af standardvilkår og det er derfor vigtigt, at de er ensartede, opdaterede og begrundede.

Vi anser det ikke som en forenkling at lave en særskilt bekendtgørelse til standardvilkårene. Godkendelsesbekendtgørelsen bør indeholde alle regler vedrørende miljøgodkendelse, så man som både virksomhed og myndighed nemt kan finde de gældende regler. Sådan er det ikke i dag. Indtil alt samles i godkendelsesbekendtgørelsen, bør der derfor være henvisninger til alle relevante bekendtgørelser, hvis disse indeholder krav, der supplerer godkendelsesbekendtgørelsen.

Vi vil derfor opfordre miljøstyrelsen til hurtigst muligt, at får gennemskrevet standardvilkårene, ligesom det også er ønskeligt at de bliver stående i godkendelsesbekendtgørelsen. Vi ønsker at miljøstyrelsen målrettet vil arbejde på at samle alle regler vedrørende miljøgodkendelse et sted, for at mindske administrationen for både virksomheder og myndigheder.

Ad 3. Ændrede listepunkter – sammenhæng med indberetninger.

Vi har gennemset de nye bilag 1 og bilag 2. I den forbindelse undrer vi os over, hvordan tidligere bilag 1 virksomheder, som nu er flyttet til bilag 2, skal forholde sig til indberetning af grønne regnskaber og/eller PRTR indberetninger. Hvis en virksomhed ikke står på bilag 1 er den vel ikke længere omfattet af pligten til at indberette grønne regnskaber?

Vi vil derfor gerne vide, hvilke tiltag Miljøstyrelsen påtænker at gennemføre for at informere virksomhederne om deres fremtidige indberetningsforpligtelser og eventuelle andre konsekvenser, for de virksomheder der har skiftet bilag.

Ad. 4. Basistilstandsrapport.

Ifølge § 15 skal de bilag 1-virksomheder som bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer, jf. artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. dec. 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, udarbejde en rapport med oplysninger om og dokumentation for jordens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening (basistilstandsrapport) i forbindelse med godkendelse jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, eller revurdering, jf. §§ 41 a eller 41 b.

Stk. 2. Ved ansøgning om en udvidelse eller ændring af en virksomhed, som allerede har udarbejdet en basistilstandsrapport, skal der udarbejdes en supplerende basistilstandsrapport, hvis udvidelsen eller ændringen medfører, at virksomheden fremover bruger, fremstiller eller frigiver yderligere relevante farlige stoffer, jf. stk. 1.

Stk. 3. Basistilstandsrapporten skal opfylde kravene i bilag 6.

Ovennævnte krav til en basistilstandsrapport, synes ikke at harmonere med, IE direktivets artikel 22. Lukning af anlæg. stk. 2. *"Hvor aktiviteten indebærer, at der bruges, fremstilles eller frigives relevante farlige stoffer, skal driftslederen med henblik på en mulig forurening af jordbund eller grundvand på anlægsområdet udarbejde en basistilstandsrapport og indsende den til den kompetente myndighed, før driften af et anlæg påbegyndes, eller før godkendelsen af et anlæg ajourføres, første gang efter den 7. januar 2013. Basistilstandsrapporten skal indeholde informationer, der gør det muligt at bestemme jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening, så der kan foretages en kvantificeret sammenligning med tilstanden, når aktiviteterne ophører definitivt, jf. stk. 3.*

Basistilstandsrapporten skal mindst indeholde følgende informationer:

a) informationer om den nuværende brug og, hvis de foreligger, om den tidligere brug af anlægsområdet

b) eksisterende informationer, hvis de foreligger, om jordbunds- og grundvandsmålinger, der afspejler tilstanden på det tidspunkt, rapporten blev udarbejdet, eller nye jordbunds- og

grundvandsmålinger vedrørende muligheden for forurening af jordbund og grundvand med farlige stoffer, der vil blive brugt, fremstillet eller frigivet af det pågældende anlæg.

Hvis informationer, der er udarbejdet i henhold til anden national lovgivning eller EU-lovgivning, opfylder kravene i dette stykke, kan de indarbejdes i eller vedlægges den indsendte basistilstandsrapport.

Ligeledes fremgår det at Kommissionen vil udarbejde en vejledning om basistilstandsrapportens indhold.

Vi har undret os over at der ikke er defineret en nedre grænse for artikel 3 (om Farlige stoffer og blandinger og specificering af fareklasser) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. dec. 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, da denne igen refererer til

Et stof eller en blanding, der opfylder de kriterier vedrørende fysiske farer, sundhedsfarer eller miljøfarer, der er fastlagt i del 2-5 i bilag I "Kriterier og mærkningsregler", side 44-140.

Er der taget stilling til omfang af analyser der skal tages, hvis der ikke findes en nedre grænse for hvad der skal analyseres for. Er der taget stilling til hvilke omkostninger det vil påføre virksomhederne og om dette er hensigtsmæssigt i en tid hvor danske virksomheders konkurrenceevne i forvejen er svækket.

Vi har forstået, ud fra svar fra Miljøministeren til Folketingets Miljøudvalg, at det kun vil være ca. 375 bilag 1 virksomheder, der vil blive omfattet af kravet om en basistilstandsrapport, med det fremgår ikke hvilke kriterier disse virksomheder er blevet valgt ud fra.

Samtidig undrer vi os over, at jordforureningsloven nævnes i bilag 6, basistilstandsrapport, jf. § 15 og ophør af aktiviteter, jf. § 44. Er forurenere betaler princippet ophævet på 375 matrikler? og får de 375 virksomheder nu ansvaret for at rense op efter andres tidligere brug af arealet?

Det fremgår af IE-Direktivets artikel 22. stk. 2, at kommissionen vil udarbejde en vejledning om basistilstandsrapportens indhold. Det undrer det os meget, at Miljøstyrelsen ikke afventer dette, da der som det fremgår ovenfor, er mange uafklarede punkter.

Bemærkninger til Bekendtgørelse om tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug og lov om forurennet jord (Miljøtilsynsbekendtgørelsen)

Af rapport fra virksomhedsudvalg II fremgår det, at de data der hidtil er indsamlet gennem tilsynsindberetninger, som Miljøstyrelsen siden 1986 har modtaget fra kommuner, tidligere amter og Miljøstyrelsens decentrale enheder, har genereret viden om, bl.a. antal virksomheder og husdyrbrug, antal tilsyn, ressourceforbruget til miljøtilsynet og håndhævelsesreaktioner, og at det alt sammen har været kvantitative data, som har været svære at omsætte til kvalitative udsagn om tilsynet. Det er muligt at følge med i, om antallet af forskellige håndhævelsesreaktioner stiger eller falder, men hvorfor antallet af håndhævelsesreaktioner ændres over tid, ved man ikke.

Virksomhedsudvalget fandt derfor frem til at "Hvis tilsynet skal målrettes mere, og hvis der på tværs af myndigheder skal genereres viden om, hvilken indsats der virker, er der behov for en anden, supplerende metode til at vurdere tilsynsindsatsen på". Eksempelvis drøftede man i virksomhedsudvalgets arbejdsgruppe om tilsyn, bl.a. hvor "den gode historie var blevet af". Vi undrer os derfor over, at det stadig ikke skal indberettes, hvor mange tilsyn der er gennemført med positivt resultat. Der fokuseres meget på det negative og absolut intet på det positive.

Vi undrer os derfor over, at de indberetningskrav som tilsynsmyndighederne nu skal opfylde, tilsyneladende er blevet udbygget med flere kvantitative krav. Ligeledes er der heller ikke sammenhæng mellem de informationer der skal fremgå af den tilsynsplan som tilsynsmyndigheden skal udarbejde og de oplysninger som efterfølgende skal indsendes til miljøstyrelsen.

Vi havde håbet på, at de ændringer der ville ske, som følge af anbefalingerne fra virksomhedsudvalget ville medføre en forenkling af administrationen hos tilsynsmyndighederne

både i forhold til udarbejdelse af tilsynsplan og tilsynsrapport men også i forhold til den efterfølgende tilsynsindberetning.

Vi vil derfor opfordre Miljøstyrelsen til at gennemgå alle de oplysningskrav der stilles i denne bekendtgørelse, ensrette dem hvor det er muligt og overveje om der i miljøstyrelsen er afsat ressourcer til at følge op på de meget detaljerede tilsynsindberetninger.

Tilsynsindberetningerne har reelt ingen værdi har, hvis der ikke bliver fulgt op.

Bemærkninger til Risikovurdering og prioritering af virksomheder og husdyrbrug til tilsyn - Vejledning med parametre og scoringsmodel, Juli 2012.

Det fremgår af Miljøtilsynsbekendtgørelsens bilag 1, at tilsynsmyndigheden skal gennemføre en risikovurdering, der indeholder vægtede parametre. Dels sandsynligheden for, at der sker en forurening, dels alvoren af en potentiel miljøforurening. Der stilles ikke krav om, at tilsynsmyndighederne skal anvende den vejledning med parametre og scoringsmodel, som Miljøstyrelsen har udviklet i samarbejde med KL, DI, L&F og DE, kun at de kan.

I virksomhedsudvalgets arbejdsgruppe om tilsyn, drøftede man behovet for at alle virksomheder blev reguleret ens. Der findes mange eksempler på, at ensartede virksomheder bliver reguleret forskelligt, afhængig af hvilken kommune de bor i. Udarbejdelsen af en scoringsmodel, som alle tilsynsmyndigheder skulle anvende, kunne bidrage til at fjerne denne problemstilling, mens lokale forhold samtidig blev tilgodeset.

Når der ikke stilles ensartede krav til tilsynsmyndighederne, kan man spørge, hvad det hele så er værd.

Især fordi det ikke kun omhandler ens regulering af virksomhederne, men også fordi vejledningen indeholder et afsnit om hvordan tilsynsplanlægningen kan foretages med udgangspunkt i prioriteringsværktøjet og fordi risikovurderingsværktøjet fremadrettet vil kunne anvendes i forbindelse med digitalisering af sagsbehandlingen.

Vi har samtidig et uafklaret punkt i forhold til risikoscoringsmodellen. Vi havde som udgangspunkt håbet på at den ville blive et hjælpeværktøj, der samtidig med at den ville nedbringe den administrative byrde, nemt og hurtigt og kunne anvendes af tilsynsmyndighederne til at prioritere virksomhederne i forhold til tilsynsindsatsen. Men det synes desværre ikke helt at være tilfældet.

Spørgsmål til Alvorsdimensionen, afsnit 6.3 Farlige stoffer og blandinger.

1. Hvorfor skal IED Husdyrbrug ikke scores for denne parameter?
2. Det fremgår at de farlige stoffer og blandinger, der skal scores for i 6.6, omfatter såvel råvarer, mellemprodukter, sideprodukter, slutprodukter som affaldsprodukter og alle emissioner fra normal driftssituationer og potentielle uheld. Har miljøstyrelsen forholdt sig til om der findes en nedre grænse og om den hænger sammen med grænserne i 6.4 (Oplagrede mængder af farlige stoffer samt uheldsrisici for husdyrgødning) på < 0,5 tons per år af det stof, blanding eller affaldstype, som er identificeret som mest sundheds- eller miljøbelastende?
3. Farligt affald, har oftest ingen datablade, hvoraf der fremgår faresætningskoder. Produkter som er kasserede, kan have haft en lang levetid og i princippet ved affaldsproducenten ikke, hvad produktet indeholder af farlige stoffer. I stedet for at anvende CLP-Forordningen (Forordningen om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger), anvendes affaldsbekendtgørelsens bilag 2 (Listen over affald – EAK). Ifølge affaldsbekendtgørelsen er affald defineret som farligt, hvis det fremgår af bekendtgørelsens bilag 2. Farligt affald som defineret ifølge bilag 2, kan ikke omdefineres til ikke farligt affald – også selvom det indeholder mindre mængder farlige stoffer, end dem der er defineret i bilag 4, tabel 2. For at få affald omklassificeret skal der foretages en

vurdering og gennemgang af affaldstypen af kommunalbestyrelsen og efterfølgende skal omklassificering godkendes af miljøstyrelsen.

Vi vil derfor gerne bede Miljøstyrelsens forklaring på om det er affaldsbekendtgørelsens bilag 2, listen over affald, der er gældende eller om man i forbindelse med risikoscoren kan gøre allerede eksisterende farlige affaldsfraktioner til ikke farligt affald, hvis man kan "frikende" farligheden efter affaldsbekendtgørelsens bilag 4, tabel 2? Reelt set beder Miljøstyrelsen tilsynsmyndigheden om at gøre noget der er i uoverensstemmelse med lovgivningen.

Det fremgår, at risikoscoremodellen kun er testet på 75 virksomheder. Det der er vist indtil videre er, at scoringsværktøjet laver en spredning af virksomheder; Men ikke hvad der bevirker denne spredning og om den er den rigtige i forhold til at rangordne virksomhederne.

Scoremodellen er udformet så den næsten ligner IMPEL's IRAM metode (Integrated Risk Assessment Method), men scoringsparametre under alvorssdimensionen anderledes IRAMs. Har Miljøstyrelsen forholdt sig til om det kun er farlige stoffer og deres spredning eller andre parametre, der skal danne ryggraden i den måde virksomhederne rangordnes på?

Vi vil derfor opfordre Miljøstyrelsen til at gennemføre en test i fuld skala, gennemgå alle parametre og efterfølgende evaluere om risikoscoremodellen giver det forventede resultat. Især set i forhold til at punkt 6.3 ikke er afklaret og både tilsynsmyndigheder og virksomheder skal leve med resultatet.

Giver ovenstående anledning til kommentarer, er I meget velkomne til at tage kontakt.

Med venlig hilsen

GenvindingsIndustrien

Josefine Thrane Sletten

Sekretariatschef